

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10Csp/70/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121261040
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2022:6121261040.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu: Z. I. S., W..S., S. S. G. XX, XXX XX, Ž., U.: XX XXX XXX, proti žalovanému: S. D., E.. XX.X.XXXX, I. Y. XXXX/XX, XXX XX, A., právne zastúpenému JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01, Lučenec, IČO: 37 756 508, v konaní o zaplatenie 62.622,57 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je žalobcovi povinný zaplatiť sumu 6.277,78 €, vyčíslený zmluvný úrok v sume 320,03 € a vyčíslený úrok z omeškania v sume 26,38 €, spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne

- zo sumy 1.061,62 € od 28.1.2020 do 15.2.2020
- zo sumy 1.278,96 € od 16.2.2020 do 15.3.2020
- zo sumy 1.496,30 € od 16.3.2020 do 15.4.2020
- zo sumy 1.713,64 € od 16.4.2020 do 15.5.2020
- zo sumy 1.930,98 € od 16.5.2020 do 15.6.2020
- zo sumy 2.148,32 € od 16.6.2020 do 15.7.2020
- zo sumy 2.365,66 € od 16.7.2020 do 15.8.2020
- zo sumy 2.583 € od 16.8.2020 do 15.9.2020
- zo sumy 2.800,34 € od 16.9.2020 do 15.10.2020
- zo sumy 3.017,68 € od 16.10.2020 do 15.11.2020
- zo sumy 3.235,02 € od 16.11.2020 do 15.12.2020
- zo sumy 3.452,36 € od 16.12.2020 do 15.1.2021
- zo sumy 3.669,70 € od 16.1.2021 do 15.2.2021
- zo sumy 3.887,04 € od 16.2.2021 do 15.3.2021
- zo sumy 4.104,38 € od 16.3.2021 do 15.4.2021
- zo sumy 4.321,72 € od 16.4.2021 do 15.5.2021
- zo sumy 4.539,06 € od 16.5.2021 do 15.6.2021
- zo sumy 4.756,40 € od 16.6.2021 do 15.7.2021
- zo sumy 4.973,74 € od 16.7.2021 do 15.8.2021
- zo sumy 5.191,08 € od 16.8.2021 do 15.9.2021
- zo sumy 5.408,42 € od 16.9.2021 do 15.10.2021
- zo sumy 5.625,78 € od 16.10.2021 do 15.11.2021
- zo sumy 5.843,10 € od 16.11.2021 do 15.12.2021
- zo sumy 6.060,64 € od 16.12.2021 do 15.1.2022
- a zo sumy 6.277,78 € od 16.1.2022 do zaplatenia, všetko do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku uplatneného nároku sa žaloba zamieta.

III. Žalobca je žalovanému povinný nahradiť trovy konania v rozsahu 80 % a o výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou v upomínacom konaní na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 3.3.2021 a po odpore žalovaného na Okresný súd Martin na návrh žalobcu postúpenou dňa 25.8.2021, sa žalobca proti žalovanému domáhal zaplata sumy 62.622,57 € titulom istiny, sumy 11.465,29 € titulom úroku, sumy 26,38 € titulom vyčísleného úroku z omeškania a 5 % úroku z omeškania ročne z istiny 62.622,57 € od 28.1.2020 do zaplata ako aj náhrady trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tou skutočnosťou, že dňa 15.1.2018 uzatvoril žalobca so žalovaným Zmluvu o úvere na bývanie č. 475418, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 67.520 € za podmienok dohodnutých v zmluve, v Obchodných podmienkach a Všeobecných obchodných podmienkach. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splácať anuitnými splátkami splatnými v platobný deň a vo výške, ktoré boli, spolu s ostatnými kľúčovými podmienkami vymedzené v čl. 1 zmluvy a dodatku. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti (prestal uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas), a preto žalobca na základe Výzvy na predčasné splatenie úveru zo dňa 27.1.2020 rozhodol o predčasnej splatnosti úveru v zmysle § 565 a § 53 ods. 9 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, v súlade so zmluvou, VOP a OP a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia Opakovaným upozornením zo dňa 19.12.2019. Výzva na predčasné splatenie úveru a opakované upozornenie boli žalovanému doručené, resp. sa dostali do sféry jeho dispozície. Dlžná istina ku dňu zosplatenia úveru predstavovala 62.622,57 €. Žalovanému bol na základe Zmluvy poskytnutý úver vo výške 65.520 €; do dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti uhradil žalovaný na istinu sumu spolu vo výške 2.897,43 €, na základe čoho dlžná istina ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti predstavovala sumu 62.622,57 € (poskytnutá suma 65.520 € mínus splátky istiny spolu vo výške 2.897,43 € = 62.622,57 €). Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru do dňa podania žaloby žalovaný neuskutočnil žiadnu úhradu. Úrok z omeškania ku dňu zosplatenia úveru predstavoval 26,38 €. Každá omeškaná dlžná splátka je odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti úročená aj úrokom z omeškania vo výške 5% p.a.. Žalobca si uplatnil aj úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplata istiny odo dňa nasledujúceho po zosplatení úveru do zaplata. Žalobca si uplatnil tiež zmluvný úrok vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí, t.j. vo výške 11.465,29 €. Žalobca vyčíslil výšku zmluvného úroku, ktorú by dlžník zaplatil ako cenu peňazí nasledovne: Celková čiastka, ktorú mal žalovaný zaplatiť v zmysle dodatku k zmluve bola 78.242,40 €. Z uvedenej sumy predstavovala v zmysle zmluvy istina 65.520 €. Na úrok v zmysle prehľadu splácania už uhradil žalovaný sumu 1.257,11 € a teda úrok je vo výške 11.465,29 €. Na základe uvedeného výška úroku, ktorú by pri riadnom plnení zaplatil dlžník ako cenu peňazí je: 11.465,29 € (78.242,40 - 65.520,00 - 1.257,11 = 11.465,29 €). Po zosplatení úveru neuskutočnil žalovaný žiadnu úhradu na predmetný úrok. Pohľadávka žalobcu ku dňu podania žaloby nebola uhradená v plnej výške a to napriek tomu, že žalobca výzvou zo dňa 4.2.2021 vyzval žalovaného na úhradu dlhu.

3. V súvislosti s nárokom na zmluvný úrok žalobca v žalobe odkázal na tam uvedené rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, predovšetkým však na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 16.6.2020 č.k. 5Cdo/42/2020.

4. K žalobe žalobca pripojil úverovú zmluvu a dodatok k nej, obchodné podmienky a všeobecné obchodné podmienky žalobcu, predžalobnú výzvu, opakované upozornenie, výzvu na predčasné splatenie úveru, prehľad o splácaní úveru, stav omeškaných splátok na úvere, prepočet úrokov z omeškania do zosplatenia úveru.

5. Okresný súd Banská Bystrica najskôr o žalobe rozhodla vydaním platobného rozkazu, voči ktorému žalovaný včas prostredníctvom svojho zvoleného právneho zástupcu podal odpor.

6. V odpore žalovaný považoval žalobu za nedôvodnú. Argumentoval, že odhliadnuc od zásadného nedostatku návrhu na vydanie platobného rozkazu (a samotného upomínacieho konania), že základom pre právne posúdenie je skutočnosť, že vyššie uvedená zmluva o úvere bola uzatváraná medzi dodávateľom Z. I. S., W.. S.. (splňajúc kritériá podľa § 52 ods. 3 Obč. zák.) a spotrebiteľom S. D. (splňajúc kritériá podľa § 52 ods. 4 Obč. zák.) Na predmetný vzťah sa aplikuje aj ustanovenie § 52 a nasl. Obč. zák. a zákon o ochrane spotrebiteľa. Žalovaný dal v prvom rade do pozornosti, že je nutné skúmať

- či žalobca vôbec mohol úver predčasne zosplatiť z dôvodu porušenia § 8 zák. 90/2016 Z. z. o úveroch na bývanie
- ak áno, je nutné považovať úkon zosplatnenia za nezákonný z dôvodu porušenia § 565 Obč. zák. v spojení s § 53 ods. 9 Obč. zák.

7. Právnym predpisom lex specialis, ktorý sa na zmluvu o úvere vzťahuje je zákon č. 90/2016 Z. z. o úveroch na bývanie (§ 1 ods. 3: Úverom na bývanie sú aj hypotekárny úver podľa osobitného predpisu, poskytovaný spotrebiteľovi.....; ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté). Podľa § 8 zákona č. 90/2016 Z. z. o úveroch na bývanie je dodávateľ povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať úver na bývanie, pričom od 1.1.2017 je účinné „Opatrenie NBS zo dňa 13.12.2016, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať úver na bývanie“ ktorý už konkrétne určuje pravidlá pre veriteľov, pri posudzovaní bonity. Dôsledkom porušenia povinnosti posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať úver na bývanie je nemožnosť úver zosplatiť podľa § 15 ods. 2 (prvá veta) zákona č. 90/2016 Z. z. o úveroch na bývanie: Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 8 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie úveru na bývanie.“ Žalobca Z. I. S., W..S.. pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o úvere nezosplatnila zákonným spôsobom podľa § 565 Obč. zák. v spojení s § 53 ods. 9 Obč. zák.. Úkon predčasnej splatnosti nebol zrealizovaný v súlade s § 53 ods. 9 Obč. zák. v spojení s § 565 Obč. zák..

8. Žalobca v konaní nepreukázal, že došlo k zosplatneniu predmetného úveru spôsobom akým to vyžaduje § 53 ods. 9 Obč. zák. v spojení s § 565 Obč. zák., v dôsledku čoho nie je splnená primárna podmienka pre platné postúpenie nakoľko pohľadávka sa nestala splatnou. Z citovaného ustanovenia vyplývajú dve podmienky, ktoré musia byť splnené kumulatívne na to, aby bol úkon zosplatnenia považovaný za v súlade so zákonom:

- upozornenie spotrebiteľa na možnosť zosplatnenia (na výkon práva veriteľa podľa § 565 Obč. zák.) v lehote nie kratšej ako 15 dní
- „upozornenie spotrebiteľa“ je adresovaná písomnosť, ktorá sa musí nevyhnutne dostať do sféry spotrebiteľa. Ide o právny úkon, ktorý musí spĺňať aj zákonné kritéria pre právne úkony, najmä § 37 ods. 1 Obč. zák.
- zosplatnenie úveru (právo veriteľa podľa § 565 Obč. zák.) možno uplatniť až v momente, ak je spotrebiteľ v omeškaní viac ako tri mesiace so zaplatením splátky „Upozornenie spotrebiteľa“ ako aj „zosplatnenie úveru“ sú písomné jednostranné právne úkony dodávateľa, ktoré sa musia dostať do sféry spotrebiteľa. Pri oboch podmienkach je teda nevyhnutné skúmať:
 - či bola dodržaná písomná forma - dodávateľ musí preukázať, že zásielky mali písomnú formu
 - či jednotlivé listiny spĺňajú všeobecné kritéria pre právne úkony - dodávateľ musí preukázať, že písomnosti boli dostatočne určité a zrozumiteľné
 - či sa jednotlivé písomnosti dostali do dispozičnej sféry dlžníka - dodávateľ musí preukázať, že k jednotlivým zásielkam existujú doručky

9. Žalobca súdu síce predložil listiny označenú ako „Výzva na predčasne splatenie úveru“ zo dňa 27.1.2020“ a „Opakované upozornenie zo dňa 19.12.2019“, avšak žalovanému tieto listiny doručená neboli a žalobca nepreukázal v konaní opak. Z listín taktiež nie je zrejmé, s ktorou splátkou mal byť žalovaný v omeškaní viac ako tri mesiace ku dňu zosplatnenia a úkon je nutné považovať v tomto smere za neurčitý. Na základe uvedeného žalovaný mal za to, že žalobca v konaní zatiaľ nepreukázal, že došlo k zosplatneniu predmetného úveru spôsobom, akým to vyžaduje § 53 ods. 9 Obč. zák. v spojení s § 565 Obč. zák., v dôsledku čoho bola žaloba podaná predčasne. Žalovaný súčasne vzniesol námietku premlčania. Nakoľko žalobca nedisponoval v čase podania žalobu splatnou pohľadávkou, ale splatnými boli iba jednotlivé splátky, žalovaný vzniesol námietku premlčania všetkých nezaplatených a splatných splátok tri roky pred podaním žaloby.

10. Podľa § 13 Zákona č. 90/2016 Z. z. o úveroch na bývanie Zmluva o úvere na bývanie okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať konkrétne obligatórne náležitosti. V zmluve o úvere sa nenachádzajú nasledovné náležitosti podľa § 13 ods. 1) zákona č. 90/2016 Z. z.:
písm. c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

písm. e) dobu trvania zmluvy o úvere na bývanie
písm. ab) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu

11. Dôsledkom absencie uvedených obligatórnych náležitostí je bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru podľa § 15 ods. 1 písm. b) Zákona č. 90/2016 Z. z. o úveroch na bývanie. Dôsledkom porušenia povinnosti posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať úver na bývanie je nemožnosť úver zosplatiť podľa § 15 ods. 2 (prvá veta) Zákona č. 90/2016 Z. z. o úveroch na bývanie, a v prípade ak ide o hrubé porušenie, kumulatívne ďalším následkom je bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru podľa § 15 ods. 2 (druhá veta) Zákona č. 90/2016 Z.z.. V tomto prípade je nutné úver podľa § 11 ods. 2 cit. zákona považovať za bezúročný a bezpoplatkov.

12. K odporu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním z 20.8.2021, v ktorom zotrval na svojich tvrdeniach. Voči argumentom v odpore však uviedol, že veriteľ pred uzatvorením zmluvy o úvere na bývanie dňa 5.1.2018 posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať úver na bývanie. Žalobca vykonal dopyt do:

- Úverového registra, čím získal údaje zo Spoločného registra bankových informácií a Nebankového registra klientskych informácií (SRBI/NRKI) - preverení záväzkov žiadateľa a ich splácania. Výsledkom vykonaného dopytu bol výstup s označením Credit report analytic, z ktorého vyplynulo, že žalovaný mal v čase vykonania dopytu jeden existujúci kontrakt - kreditnú kartu s úverovým rámcom 300 €, ktorý však žalovaným čerpaný nebol v plnej výške (žalovaný čerpal iba 12 € k 8/2017) a žalovaný nemal žiadnu splátku po dobe splatnosti. Žiadny ďalší existujúci kontrakt žalovaný nemal.

- Sociálnej poisťovne - žalobca preveril príjem žalovaného v súlade s § 170 ods. 19 Zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení a vykonávacím predpisom, podľa ktorého Sociálna poisťovňa overuje (na žiadosť banky a za úhradu) informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa prostredníctvom súboru otázok. Súbor otázok stanovuje vyhláška Ministerstva financií (11/2018 Z.z.), ktorou sa stanovuje súbor otázok súvisiacich s príjmom spotrebiteľa.

13. Podľa ust. § 8 ods. 4 zák. č. 90/2016 Z.z. na výpočet limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať úver na bývanie sa použijú najmä tieto položky:

- a) príjem spotrebiteľa,
- b) náklady na zabezpečenie nevyhnutných podmienok na uspokojovanie základných životných potrieb spotrebiteľa,
- c) výška splátky poskytovaného úveru na bývanie,
- d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

14. Príjem spotrebiteľa žalobca overil prostredníctvom Sociálnej poisťovne - vymeriavací základ bol minimálne 1.268 €, čistá mzda z uvedeného predstavovala 950 €. Náklady na zabezpečenie nevyhnutných podmienok na uspokojovanie základných životných potrieb boli vo výške 572,06 € a zohľadňovali:

- životné minimum platné k januáru 2018 - 199,48 €
- výdavky žalovaného, ktoré boli uvedené v žiadosti o úver - 260 €
- fiktívne výdavky na úrovni 15% v kontexte opatrenia E. I. S. č. 10/2016, fiktívny výdavok bol vypočítaný nasledovne: $(950 - 199,48) * 0,15 = 112,58$ €

15. Výška splátky poskytovaného úveru na bývanie bola v zmysle zmluvy 217,38 €. Žalobca však zohľadnil splátku úveru na bývanie vychádzajúcu z predpokladu úrokovej sadzby najmenej o dva percentuálne body vyššej, ako bola poskytovaná úroková sadzba (v zmysle opatrenia NBS) a teda zohľadnil splátku vo výške 250 €. Peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa - 30 € (kreditná karta s úverovým rámcom 300 €, z čoho bol žalobca povinný v zmysle opatrenia E. I. S. zohľadniť min. 3%, žalobca však zohľadnil 10%, t.j. $10\% z 300 € = 30 €$).

16. Podľa ust. § 8 ods. 5 zák. č. 90/2016 Z.z. veriteľ je povinný limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať úver na bývanie určiť tak, aby položky na výpočet limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať úver na bývanie podľa odseku 4 písm. b) až d) neprevyšovali položku podľa odseku 4 písm. a); tento limit možno prekročiť pri predĺžení lehoty splatnosti z dôvodu neočakávaných finančných

sťažností spotrebiteľa, a to najviac o šesť mesiacov. Z vyššie uvedeného jednoznačne vyplýva, že súčet položiek na výpočet limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať úver na bývanie v zmysle ust. § 8 ods. 4 zák. č. 90/2016 Z.z. pod písm. b) až d) neprevýšil položku podľa ods. 4 písm. a). Súčet pod b) až d): $572,06 + 250 + 30 = 852,06$ €, položka podľa písm. a): 950 €, suma 852,06 € (súčet položiek pod písm. b) až d) neprevyšuje sumu 950 € (položka pod písm. a). V žiadnom prípade sa teda nemožno stotožniť s tvrdeniami žalovaného, že banka neposúdila schopnosť spotrebiteľa splácať úver na bývanie.

17. K vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru uviedol, že po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti (prestal uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas), a preto žalobca na základe Výzvy na predčasné splatenie úveru zo dňa 27.1.2020 rozhodol o predčasnej splatnosti úveru v zmysle § 565 a § 53 ods. 9 Zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, v súlade so Zmluvou, VOP a OP a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia Opakovaným upozornením. Žalobca v prílohe priložil doručenkú k Vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Žalovaný bol zo strany žalobcu niekoľkokrát upozorňovaný na omeškanie. Na možnosť uplatnenia práva na zosplatenie úveru žalobca žalovaného upozornil okrem iného aj listom - Opakovaným upozornením zo dňa 15.4.2019, teda v lehote dlhšej než 15 dní (15-dňová zákonná lehota, t.j. lehota medzi upozornením na možnosť zosplatenia a predčasným zosplatením bola taktiež jednoznačne v danom prípade dodržaná, keďže upozornenie bolo zaslané žalovanému v mesiaci 4/2019 a k zosplateniu došlo v mesiaci 1/2020). Žalobca v prílohe priložil Opakované upozornenie zo dňa 15.4.2019 a doručenkú k Opakovanému upozorneniu zo dňa 15.4.2019. Ku dňu zosplatenia úveru bol žalovaný v omeškaní v trvaní viac ako tri mesiace v čase zosplatenia (omeškanie s úhradou splátky splatnej ku dňu 16.9.2019 viac ako tri mesiace v čase zosplatenia). Všetky zákonné podmienky predčasného zosplatenia dlhu veriteľom z dôvodu omeškania dlžníka boli v danom prípade splnené. Vzhľadom na to, že žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru v súlade so zákonom, ku dňu podania žaloby teda nárok žalobcu premičaný nebol.

18. K náležitosti podľa § 13 ods. 4 písm. c) Zák. č. 90/2016 Z.z. - adresa veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť: žalobca uviedol, že v záhlaví zmluvy sú uvedené identifikačné údaje žalobcu vrátane adresy žalobcu, čiže informácia o adrese žalobcu v zmluve neabsentuje. Z obchodného mena žalobcu, identifikačného čísla, ako aj zápisu právnickej osoby v príslušnom obchodnom registri príslušného súdu, má spotrebiteľ možnosť získať všetky potrebné informácie v prípade akéhokoľvek kontaktu žalobcu. Hoci žalobca v zmluve neuviedol, že ide o adresu, na ktorej môže podať spotrebiteľ sťažnosť alebo reklamáciu, uvedené jednak vyplýva zo Všeobecných obchodných podmienok Z. I. S., W..S., ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a boli prílohou žaloby a navyš z samotnej podstaty uvedenia adresy v zmluve - ako miesta na kontaktovanie zmluvnej strany, pričom vyžadovať uvedenie v zmluve, že ide o adresu, na ktorej je možné kontaktovať žalobcu s akýmkoľvek zámerom (aj podaním sťažnosti/reklamácie) by bolo zbytočný formalizmus, nakoľko spotrebiteľ má k dispozícii adresu žalobcu, na ktorej ho môže kontaktovať, a teda zámer zákonodarcu, aby spotrebiteľ vedel, kam sa obrátiť na veriteľa, je naplnený. Klient žalobcu môže podať sťažnosť, alebo reklamáciu aj na ktorejkoľvek pobočke banky, ktorá sťažnosť alebo reklamácia je následne postúpená na vybavenie na sídlo banky, pričom ale uvedené je v prospech spotrebiteľa, ktorý má na výber množstvo alternatív, ako žalobcu v uvedenom kontaktovať. Žalobca taktiež poznamenal, že pre komunikáciu klienta s bankou prostredníctvom e-mailu je možné využiť aj elektronickú adresu: U..S. v zmysle VOP a žalobca prevádzkuje aj infolinku dostupnú 24 hodín denne 7 dní v týždni, na ktorej môže v prípade akýchkoľvek pochybností spotrebiteľ získať informáciu o možnosti podania sťažnosti/reklamácie.

19. V zmysle bodu 19.8. VOP (Doručovanie): Klient doručuje písomnosti určené banke prostredníctvom poštového podniku na adresu jej sídla alebo osobne v pobočke banky. Na komunikáciu s bankou prostredníctvom elektronických prostriedkov môže klient využiť aj emailovú adresu: U..S.. Doslovné znenie § 13 ods. 4 písm. c) zákona č. 90/2016 Z.z. totiž nevyžaduje to, čo tvrdí žalovaný, teda nevyžaduje, aby pri adrese bolo uvedené, že na nej možno podať reklamáciu alebo sťažnosť. Inými slovami, zákon nevyžaduje poučenie pre spotrebiteľa, že na určitej adrese možno podať reklamáciu, alebo sťažnosť. Vyžaduje len uvedenie adresy, na ktorej spotrebiteľ toto svoje právo objektívne dokáže realizovať. Z obsahu úverovej zmluvy je zrejmé, že je v nej uvedená presná adresa žalobcu - veriteľa. Takéto uvedenie zodpovedá požiadavke § 13 ods. 4 písm. c) zákona č. 90/2016 Z. z. a opačný názor žalovaného nie je správny. V dôsledku toho nemožno za správny považovať ani jeho názor, že poskytnutý úver je pre nedostatok predmetnej náležitosti bezúročný a bez poplatkov. Žalobca mal za to, že formalistickým výkladom ustanovenia § 13 ods. 4 písm. c/ zákona č. 90/2016 Z.z., ktorý by

vyžadoval v zmluve o úvere na bývanie okrem uvedenia adresy žalobcu aj uvedenie, že ide o adresu, na ktorej je možné podať sťažnosť/reklamáciu, by došlo k neprimeranému a nedôvodnému zvýhodneniu spotrebiteľa, nakoľko by sa zmluva v dôsledku absencie tejto náležitosti považovala za bezúročnú a bez poplatkov. Spotrebiteľ, napriek tomu, že má zo zmluvy vedomosť o tom, na akej adrese môže žalobcu kontaktovať a podať sťažnosť/reklamáciu, by požíval ochranu práva a prísnu sankciu veriteľa v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy. Všeobecné súdy musia rešpektovať právo, ale jeho výklad a aplikácia musia smerovať k spravodlivému výsledku. Sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti je neprimeraná len s ohľadom na formálne neuvedenie popisu, že sídlo žalobcu je adresou, na ktorej môže podať sťažnosť/reklamáciu, keďže spotrebiteľ má zo zmluvy vedomosť o adrese veriteľa a nemá pochybnosť, že na danej adrese môže žalobcu kontaktovať. V uvedenom žalobca odkazuje aj na nález Ústavného súdu SR č. ÚS 11/2016 zo dňa 7.2.2018 o vyslovení nesúladu ustanovenia § 5b zákona č. 372/1990 s Ústavou SR, v ktorom ústavný súd akcentoval, že ochrana spotrebiteľa musí mať rozumnú mieru a netreba zabúdať, že východiskovým bodom by mala byť myšlienka, že dlhy sa platiť majú a patrí sa ich platiť, a to riadne a včas. Vzhľadom na všetko uvedené mal žalobca za to, že informácia o adrese, na ktorej môže spotrebiteľ podať sťažnosť, alebo reklamáciu, v zmluve neabsentuje.

20. V zmysle § 13 ods. 4 písm. e/ zák. č. 90/2016 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy zmluva o úvere musí obsahovať dobu trvania zmluvy o úvere na bývanie a termín konečnej splatnosti úveru na bývanie. Z uvedeného znenia zákona nie je možné vyvodiť jednoznačný záver, že doba trvania zmluvy musí byť definovaná konkrétnym spôsobom (t.j. napr. konkrétnym dátumom). V zmysle ods. 1.3 Úverovej zmluvy bola Splatnosť úveru dohodnutá na deň 15.1.2048 - termín konečnej splatnosti úveru. Termín konečnej splatnosti a doba trvania zmluvy boli teda vymedzené celkom jednoznačne totožným dátumom 15.1.2048; Aj vzhľadom na parametre úveru uvedené v bode 1.3. zmluvy (údaj o počte anuitných splátok, o periodicite anuitných splátok, ktorá je mesačná) je kombinácia týchto údajov dostatočným určením doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podstatou zákonnej požiadavky na uvedenie tohto údajja je predovšetkým to, aby si klient bol vedomý toho, dakedy bude musieť úver splácať. Žalobca poukázal aj na bod 7.1. zmluvy, v ktorom je taktiež uvedené, že zmluva je uzavretá na dobu určitú - do splnenia všetkých záväzkov klienta z nej vyplývajúcich. Podľa jeho názoru ide o ďalšie konkrétne určenie doby trvania zmluvy a je toho názoru, že zákonná požiadavka je splnená aj bez toho, že by sa v zmluve nachádzala kolónka s výslovným názvom „doba trvania zmluvy“, ku ktorej by bolo priradené konkrétne uvedenie tejto doby konkrétnym dátumom. Náležitosť podľa § 13 ods. 4 písm. ab) zák. č. 90/2016 Z.z. - názov a adresa príslušného orgánu dohľadu: V zmysle bodu 1.1. zmluvy je predmetom zmluvy poskytnutie úveru na bývanie bankou klientovi za podmienok dohodnutých v zmluve, Obchodných podmienkach pre úvery občanom - Z. I. S., W..S.. a Všeobecných obchodných podmienkach - Z. I. S., W..S.., ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere na bývanie sú aj obchodné podmienky banky (VOP a OP), a teda niektoré z náležitostí, ktoré má v zmysle právnych predpisov zmluva o úvere na bývanie obsahovať, sú v samotnom texte zmluvy a ďalšie náležitosti sú v OP a VOP: Predmetná náležitosť je zakotvená v článku 13 VOP (Ochrana spotrebiteľa), v bode 13.4. (Kontrolné orgány), v zmysle ktorého: „Kontrolu dodržiavania ustanovení právnych predpisov o ochrane spotrebiteľa vykonáva E. I. S., S. S. U. D. X, XXX XX I..“ Zákonná požiadavka týkajúca sa uvedenia názvu a adresy orgánu dohľadu je teda bezpochyby splnená. Žalobca mal za to, že žaloba je dôvodná v celom rozsahu a navrhol, aby jej súd vyhovel.

21. K tomuto podaniu žalobca pripojil upomienku nazvanú Opakované upozornenie zo dňa 15.4.2019 a doručku k tomuto listu, ako aj doručku z 31.1.2020 ohľadne doručenia vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru, listinné dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia o preverovaní bonity klienta, čiže lustráciu v Sociálnej poisťovni a materiál Credit report -analytic.

22. Žalovaný reagoval duplikou, v ktorej predovšetkým poukázal na skutočnosť, že na Okresnom súde Martin prebieha súdne konanie, v ktorom na strane žalobcu vystupuje žalovaný a to v konaní o zdržanie sa výkonu záložného práva proti žalobcovi Z. I. S., W..S.. a ďalšiemu žalovanému - Aukčný dom s.r.o.. Konanie je vedené pod sp. zn. 6Csp/65/2021, pričom v konaní vedenom pod sp. zn. 10Csp/70/2021 sa riešia právne otázky týkajúce sa zmluvy o úvere na bývanie. V tomto podaní žalovaný výslovne nenavrhol prerušenie konania vedeného pod sp. zn. 10Csp/70/2021 a ponechal na úvahu súdu, či niektoré z prebiehajúcich súdnych konaní preruší v záujme hospodárnosti a právnej istoty. Uviedol, že podobný návrh predniesol aj v konaní 6Csp/65/2021. K argumentácii žalobcu ohľadne skúmania bonity klienta uviedol, že listinu označenú ako Credit report - analytic, nevyplýva, aká inštitúcia ju vystavila, ani kedy mala byť vystavená a preto nemôže byť spôsobilá preukázať bonitu žalovaného bankou. Jeho údajný

pôvod v systéme SRBI a NRKI je nepreukázaný a jeho hodnovernosť je pochybná. Ak by aj pripustil matematický záver, že príjem žalovaného je 950 € a výdavky 852,06 €, žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, na základe čoho dospel k záveru, že žalovanému môže byť poskytnutý úver vo výške 65.520 € s mesačnou splátkou 217,38 €. Poukázal, že nebol splnený limit podľa § 2 ods. 2 opatrenia NBS č. 10/2016 zo dňa 13.12.2016 ohľadne metodiky výpočtu celkovej výšky príjmov. Žalobca nepreukázal, že by zisťoval rodinný stav žalovaného a že by dôsledne zisťoval príjem a výdavky spotrebiteľa, čo podľa názoru žalovaného bolo hrubým porušením povinnosti skúmať schopnosť spotrebiteľa splácať úver s následkami uvedenými v § 15 Zákona č. 90/2016 Z.z. o úveroch na bývanie. Žalobca takto nedodržiaval postup s odbornou starostlivosťou, čo má za následok jednak bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského peru, ako aj nemožnosť jednorazového zosplatnenia spotrebiteľského úveru zo strany veriteľa. K zosplatneniu úveru uviedol, že podľa žalobcu žalovaný mal byť v omeškaní viac ako tri mesiace s úhradou splátky zročnej k 16.9.2019 a následne malo dôjsť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru dňa 27.1.2020. Žalobca ale nepredložil žiadnu listinu, ktorá by preukazovala, že upozornil spotrebiteľa na možnosť zosplatnenia pre neuhradenie splátky splatnej dňa 16.9.2019 v omeškaní v zmysle § 53 ods. 9 Obč. zákonníka. Upozornenie spotrebiteľa, ale súčasne aj zosplatnenie úveru sú dva právne úkony, ktoré musia sa dostať do poznávacej sféry spotrebiteľa. Preto listina z 15.4.2019 nazvaná Opakované upozornenie, na ktorú odkazuje žalobca, je vo vzťahu k úkonu zosplatnenia zo dňa 27.1.2020 právne irelevantná. Žalobca takto nepreukázal doručenie upozornenia podľa § 53 ods. 9 Obč. zákonníka viažuce sa k samotnému zosplatneniu úveru. Podľa názoru žalovaného Zákona č. 90/2016 Z.z. o úveroch na bývanie jasne odlišuje medzi § 13 ods. 4 písm. b) a ust. § 13 ods. 4 písm. c), ide teda o nesprávny výklad zo strany žalobcu, že ide o totožné náležitosti tak, ako sa to žalobca snaží prezentovať. Navyše zákon jasne odlišuje medzi termínom konečnej splatnosti a dobou trvania zmluvy o úvere. Opäť podľa názoru žalovaného nejde o totožné náležitosti tak, ako sa to snaží prezentovať žalobca. Pokiaľ sa žalobca dovoľáva platnosti iných dokumentov, v ktorých majú byť uvádzané obligatórne náležitosti, je potrebné si zodpovedať, či inkorporačná doložka je spôsobilá byť záväznou, teda je nevyhnuté vykonať tzv. test inkorporácie a postupovať aj v kontexte ust. § 37 Obč. zákonníka. Na záväznosť iných dokumentov sa vyžaduje ich presná identifikácia v zmluve s odkazom na dátum, od ktorého majú byť tieto dokumenty účinné. V predmetnej zmluve o úvere nie je presné označenie obchodných podmienok, všeobecných podmienok, ani sadzobníka, či už v bode 1.1, alebo bod 6.4 zmluvy o úvere a takto naformulovanú inkorporačnú klauzulu považuje žalovaný za neplatnú a teda nezáväznú. Preto obligatórna náležitosť zmluvy spočívajúca v uvedení názvu a adresy príslušného orgánu dohľadu nie je platne dojednaná. V tejto súvislosti poukázal tiež na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 9.11.2016 vo veci C-42/15.

23. Pred prvým nariadeným pojednávaním vo veci samej žalobca ešte reagoval podaním z 19.10.2021, v ktorom uviedol, že listina Credit report - analytic je výsledkom skúmania bonity žalovaného pred poskytnutím úveru dopytom do úverového registra a výsledkom tohto dopytu bol výstup z úverového registra vo forme listiny označenej ako Credit report - analytic, z ktorého vyplývali údaje o splácaní záväzkov žalovaného z poskytnutých úverov a údaje o bonite a dôveryhodnosti žalovaného z hľadiska splácania jeho záväzkov z poskytnutých úverov. V predmetnom výstupe sú zohľadnené údaje a informácie vyplývajúce jednak zo spoločného registra bankových informácií a nebankového registra klientských informácií (SRBI/NRKI). Z uvedeného vyplynulo, že žalovaný mal jeden ukončený spotrebný úver v nebankovej spoločnosti, ktorá je označená v listine pod č. F1 ako L02, ktorý splácal riadne a včas. Žalovaný mal v inej banke, ktorá je označená v listine ako F1 pod č. F1 ako B03, iba jeden existujúci kontrakt, kreditnú kartu s úverovým rámcom 300 €, ktorý však žalovaným čerpaný nebol v plnej výške. Žalovaný totiž čerpal iba 12 € k augustu 2017 a nemal žiadnu splátku po dobe splatnosti. Žalovaný mal v inej banke, ktorá je označená v listine pod č. F1 ako B04 v pozícii ručiteľa jeden ukončený kontrakt - úver na stavebné sporenie, pričom tento bol splácaný taktiež riadne a včas. Žalovaný v žiadosti o poskytnutie úveru na bývanie uviedol, že jeho najnižší čistý mesačný príjem je vo výške 950 € a je zamestnaný v automobilovom priemysle od 2.5.2007. Deklarovaný príjem si banka overila dopytom do Sociálnej poisťovne, z ktorého vyplynulo, že hrubý príjem žalovaného bol vo výške 1.968 € a teda čistá mzda predstavovala sumu 950 €. Žalobca postupoval v súlade s opatrením NBS č. 10/2016, § 3 ods. 2 v spojení s ods. 4 a rovnako s vtedy aktuálnym opatrením NBS č. 10/2017, § 5 ods. 2 písm. g), v ktorom je vyslovene upravený ako externý zdroj informácií o príjme spotrebiteľa, overení výšky príjmu spotrebiteľa v Sociálnej poisťovni. Keďže žalovaný nemal v danom čase u žalobcu zriadený účet, nebolo možné brať do úvahy interné zdroje informácií o príjme spotrebiteľa. S poukazom na § 2 opatrenia NBS č. 10/2016 a § 2 opatrenia NBS č. 10/2017 v danom prípade bol teda DSTI vypočítaný nasledovne $(30 \text{ €} + 250 \text{ €}) / (950 \text{ €} - 260 \text{ €} - 112,58 \text{ €}) = 280 \text{ €} / 577,42 \text{ €} = 48,5\%$ resp. 0,485 (v zmysle ods. 2 je

zákonný limit 100% resp. 1) Vysvetlenie jednotlivých dosadených veličín: Ako bolo prezentované už vo vyjadrení žalobcu zo dňa 19.8.2021, výdavok na peňažný záväzok vo výške 30 € predstavuje záväzok/výdavok z kreditnej karty a výdavok na peňažný záväzok vo výške 250 € predstavuje novú stresovú splátku úveru (navýšenú na sumu 250 €). Suma 950 € predstavuje čistý príjem a táto je znížená o sumu 260 € (žalovaným uvádzané výdavky v žiadosti o poskytnutie úveru) a o sumu 112,58 € (suma 112,58 € predstavuje fiktívne výdavky, ktoré sú na úrovni 15% v kontexte Opatrenia NBS č. 10/2016 § 2 ods. 5 po zohľadnení § 9 ods. 2 resp. Opatrenia NBS č. 11/2017 § 2 odsek 5 po zohľadnení § 7 odsek I a teda fiktívny výdavok bol vypočítaný nasledovne: /čistý príjem 950 € - životné minimum 199,48 € / * 0,15 = 112,58 €). Vzhľadom na uvedené je úplne zrejmé, že limit ukazovateľa schopnosti splácať úver (DSTI) neprekročil hodnotu 1.

24. Žalobca uviedol, že výška poskytnutého úveru vychádzala z hodnoty limitu na ukazovateľ zabezpečenia úveru na bývanie (loan - to - value, LTV). LTV v praxi vyjadruje pomer medzi výškou žiadanej hypotéky a celkovou hodnotou zakladanej nehnuteľnosti. V zmysle opatrení NBS na obmedzenie zadlženia bolo možné poskytovať úvery na bývanie v danom období do výšky 80 % z hodnoty nehnuteľnosti, ktorá je predmetom zabezpečenia resp. LTV nemohla prekročiť 80% hodnotí zálohu. Zároveň práve tento ukazovateľ znamenal pokles výšky schváleného úveru oproti pôvodne žiadanej výške. Žalovaný žiadal o poskytnutie úveru vo výške 69.000 € na dobu splácania 30 rokov s termínom splátky v 15. deň v mesiaci s úrokovou sadzbou fixnou na 3 roky, pričom banka mu schválila iba sumu úveru 65.520 € ako 80% hodnoty jeho zálohu, čo bolo produktové maximum. Hodnota nehnuteľnosti predstavujúcej záloh bola stanovená znaleckým posudkom číslo 1 / 2018 zo dňa 8.1. 2018 vypracovaným znalcom U. . A. L. na sumu 81.900 € a 80 % z hodnoty zálohu predstavovalo sumu 65.520 € (81.900 € * 0,8). Vzhľadom na schválenú výšku úveru po zohľadnení ostatných požadovaných parametrov týkajúcich sa splácania vyšla žalovanému mesačná splátka vo výške 217,38 €. V zmysle § 15 ods. 2 zák. č. 90/2016 Z.z. o úveroch na bývanie a o zmene a doplnení niektorých zákonov: Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 8 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie úveru na bývanie. Pri hrubom porušení povinností podľa § 8 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinností podľa § 8 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy, alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať úver na bývanie. Na základe uvedených skutočností a predložených dôkazov je úplne zrejmé, že v danom prípade boli splnené všetky zákonom vyžadované podmienky a banka si splnila svoje zákonné povinnosti a bonitu žalovaného skúmala dostatočne a konala s odbornou starostlivosťou podľa § 8 ods. 1 zák. č. 90/2016 Z.z. a už v žiadnom prípade sa nemôže jednať o hrubé porušenie povinností, v dôsledku čoho by mal byť úver sankcionovaný bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou.

25. K doručovaniu upozornenia na možnosť predčasného zosplatnenia úveru žalobca uviedol, že uvedené opakované upozornenia zo dňa 15.4.2019, 19.9.2019, 17.10.2019 a zo dňa 19.12.2019, ktoré pripojil ako prílohy svojho podania, boli žalovanému v súlade s bodom 19.8 všeobecných obchodných podmienok žalobcu doručované obyčajnou poštou, pričom podľa tohto bodu sa písomnosť banky adresovaná klientovi považuje za doručенú dňom jej prevzatia, alebo odmietnutia jej prevzatia, pokiaľ sa doručuje osobne, alebo kuriérom, inak tretím dňom po jej odoslaní prostredníctvom poštového podniku. Tieto upozornenia sa preto považovali za doručенé v súlade s úpravou vo všeobecných obchodných podmienkach žalobcu tretím dňom po odoslaní, i keď sa žalovaný nedozvedel o odoslaní. Žalobca ohľadne vyexpedovania predmetných opakovaných doručení zo dňa 19.9.2019, 17.10.2019 a zo dňa 19.12.2019 s poukazom na prehľad interného bankového systému žalobcu, z ktorého jednoznačne vyplýva, že opakované upozornenia, v ktorých bol žalovaný upozornený na možnosť predčasného zosplatnenia úveru, boli žalovanému odosielané v týchto dňoch. Výpis z bankového informačného systému preukazujúci odoslanie predmetných upozornení žalobca pripojil. Tiež pripojil aj výpis z komunikácie so žalovaným, teda komunikáciu k problémovej pohľadávke, ktorý potvrdzuje odosielanie upozornení na omeškanie žalovaného a kontaktovanie zo strany banky formou emailu, SMS a telefonického kontaktovania za účelom snahy o obnovenie splácania dlhu pred predčasným zosplatnením. Preto žalobca trvá na platnom zosplatnení úveru.

26. K náležitostiam zmluvy o úvere a k úprave zmluvného vzťahu formou všeobecných obchodných podmienok a obchodných podmienok žalobcu žalobca uviedol, že text zmluvy priamo odkazuje na všeobecné obchodné podmienky žalobcu a obchodné podmienky žalobcu, ktoré uvádza ako

neoddeliteľnú súčasť zmluvy, s ktorou sa žalovaný oboznámil a vyslovil súhlas svojím podpisom, pričom poukázal žalobca aj na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15, v zmysle ktorého zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument. Tiež poukázal na ust. § 273 Obch. zákonníka a vyhlásenie žalovaného v bode 6.1 zmluvy. Žalovaný preštudovanie zmluvnej dokumentácie a súhlas s ňou potvrdil svojím podpisom na zmluve, teda preukázateľne sa oboznámil so zmluvnou dokumentáciou upravujúcou daný zmluvný vzťah. Závazok zo zmluvy prevzal ako dospelá plne spôsobilá osoba na právne úkony a preto nie je dôvod spochybňovať, že k dohode pristúpil so všetkou vážnosťou a zodpovednosťou. Ak s podmienkam uvedenými vo všeobecných obchodných podmienkach a obchodných podmienkach žalobcu nesúhlasil, nemusel zmluvu podpísať. V súvislosti s touto argumentáciou žalobca potom v tomto podaní citoval z viacerých rozhodnutí krajských súdov SR.

27. K tomuto podaniu žalobca ešte pripojil žiadosť žalovaného o poskytnutie úveru na bývanie spísanú so žalovaným zo dňa 3.1.2018, znalecký posudok k bytu v obytnom dome č. súp. 3988, zapísanom na LV č. XXXX pre kat. úz. Y., obec Martin, ktorý vyžiadala na ocenenie bytu samotný žalovaný, podmienky žalobcu zo dňa 19.9.2019, 17.10.2019, 19.12.2019, spomínaný výpis z elektronickej korešpondencie so žalovaným.

28. Na pojednávaní dňa 12.1.2022, ktoré sú vykonal v neprítomnosti žalovanej strany (svoju neprítomnosť riadne ospravedlnila, avšak o odročenie pojednávania nepožiadala), súd vykonal dokazovanie čítaním listín stranami sporu, predovšetkým žalobcom, pripojených do súdneho spisu.

29. Takto vykonaným dokazovaním mal súd preukázaný tento skutkový stav veci:

30. Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník dňa 15.1.2018 podpísali zmluvu o úvere na bývanie, hypotéka č. 000000000475418. Na základe tejto zmluvy uzavretej podľa § 13 Zákona o úveroch na bývanie, Zákona o bankách, § 52 a nasl. Obč. zákonníka a § 497 a nasl. Obch. zákonníka, predmetom zmluvy o úvere bolo poskytnutie úveru na bývanie žalovanému za podmienok dohodnutých v tejto zmluve, Obchodných podmienkach pre úvery občanom a Všeobecných obchodných podmienkach žalobcu, ktoré tvorili jej neoddeliteľnú súčasť. Žalovanému bol poskytnutý úver s produktovým označením „hypotéka“ vo výške 65.520 € na nadobudnutie nehnuteľnosti pri úrokovej sadzbe 1,2 % ročne pri dobe fixácie úrokovej sadzby 3 roky, s termínom konečnej splatnosti úveru 15.1.2048, pričom úver mal byť čerpaný jednorazovo na list vlastníctva s plombou, pri anuitnej splátke 217,38 €, splatnej vždy k 15. dňu kalendárneho mesiaca, pri počte splátok 360 s tým, že splátky boli splácané z inkasného účtu tam uvedeného, pri odplate 1,2 % ročne, RPMN 1,22 % ročne, pri poplatku na výzvu na splatenie úveru 30 € a celkovej čiastke, ktorú musí žalovaný zaplatiť = 78.256,80 €. V úverovej zmluve bola uvedená aj nehnuteľnosť, na ktorú sa poskytoval úver a v článku 2, spôsob zabezpečenia úveru zriadením záložného práva na kupovaný byt. Z článku 4 bod 8 zmluva upravovala aj druhy poplatkov s odkazom na sadzobník poplatkov banky - žalobcu - a v článku 6 bod 4 žalovaný vyhlásil, že bol informovaný o postupoch poskytovania úverov na bývanie, postupoch správy úveru na bývanie, na účely kontroly schopnosti klienta splácať úver na bývanie a o príslušných orgánoch vykonávajúcich dohľad nad bankou a o pôsobnosti spotrebiteľských združení, že bol informovaný o úrokovej sadzbe, poplatkoch a nákladoch súvisiacich s úverom podľa § 37 ods. 2 Zákona o bankách, tiež, že prevzal a oboznámil sa pred uzatvorením tejto zmluvy s jej súčasťami a súhlasí s nimi a to s obchodnými podmienkami banky, všeobecnými obchodnými podmienkami a sadzobníkom poplatkov, aj, že pred uzatvorením zmluvy bol informovaný, že má k dispozícii 14 kalendárnych dní od schválenia žiadosti o poskytnutie úveru na bývanie bankou na premyslenie si ponuky banky a podpisom zmluvy prehlásil, že využil poskytnutú lehotu na premyslenie a ponuku banky prijíma. Podľa článku 7 bod 1 zmluva sa stala platnou a účinnou dňom jej podpisu zmluvnými stranami a bola uzatvorená na dobu určitú do splnenia všetkých záväzkov klienta, čiže žalovaného, z nej vyplývajúcich.

31. Pred uzavretím tejto zmluvy dňa 3.1.2018 bola so žalovaným spísaná žiadosť o poskytnutie úveru na bývanie (č.l. 118 - 120), ktorá žiadosť obsahovala aj základné údaje o žalovanom, pokiaľ ide o jeho osobný stav, počet vyživovacích povinností, ich bývania, najnižší čistý príjem zamestnávateľa, výdavky žalovaného, pokiaľ ide o splátky úverov a údaje o domácich výdavkoch, ktoré potom žalobca zohľadnil pri posudzovaní bonity žalovaného pre poskytnutie úveru. V tejto súvislosti súd konštatuje, že pokiaľ žalobca vo svojom podaní z 19.10.2021 poukázal na metodiku výpočtu ukazovateľa schopnosti splácať úver a výdavky, ktoré boli deklarované, tak vychádzala z výdavkov, ktoré samotný žalovaný uviedol

v žiadosti o poskytnutie úveru. Žalobca predložil dostatok dôkazov preukazujúcich, akým spôsobom skúmal bonitu žalovaného, lustráciou v Sociálnej poisťovni a tiež v registri bankových informácií a v nebankovom registri klientských informácií. Podľa presvedčenia súdu žalobca preukázal, že postupoval pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver na bývanie v súlade s povinnosťami uloženými v § 8 Zákona č. 90/2016 Z.z. o úveroch na bývanie v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy a podľa metodiky na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať úver na bývanie v opatrení E. I. S. č. 10/2017 zo dňa 14.11.2017.

32. Podľa § 8 ods. 1 Zákona o úveroch na bývanie v stave účinnom k 15.1.2018 veriteľ je povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať úver na bývanie, a to pred uzatvorením zmluvy o úvere na bývanie, alebo pred zmenou zmluvy o úvere na bývanie týkajúcou sa výrazného navýšenia celkovej výšky úveru na bývanie.

33. Podľa § 8 ods. 2 Zákona o úveroch na bývanie v stave účinnom k 15.1.2018 pri posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať úver na bývanie sa zohľadňuje najmä schopnosť spotrebiteľa dodržať povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere na bývanie a potrebné a primerané skutočnosti, ktoré by mohli ovplyvniť schopnosť spotrebiteľa splácať úver na bývanie počas celej doby trvania zmluvy o úvere na bývanie. Veriteľ pri posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať úver na bývanie berie do úvahy najmä čas, na ktorý sa poskytuje úver na bývanie, výšku poskytnutého úveru na bývanie, príjem spotrebiteľa, výdavky spotrebiteľa, účel použitia úveru na bývanie a ďalšie finančné a ekonomické okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na schopnosť spotrebiteľa dodržať povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere na bývanie.

34. Podľa § 8 ods. 3 Zákona o úveroch na bývanie v stave účinnom k 15.1.2018 veriteľ je povinný pri posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať úver na bývanie určiť, dodržiavať a pravidelne prehodnocovať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať úver na bývanie.

35. Podľa § 8 ods. 4 Zákona o úveroch na bývanie v stave účinnom k 15.1.2018 na výpočet limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať úver na bývanie sa použijú najmä tieto položky:

- a) príjem spotrebiteľa,
- b) náklady na zabezpečenie nevyhnutných podmienok na uspokojovanie základných životných potrieb spotrebiteľa,
- c) výška splátky poskytovaného úveru na bývanie,
- d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

36. Podľa § 8 ods. 5 Zákona o úveroch na bývanie v stave účinnom k 15.1.2018 veriteľ je povinný limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať úver na bývanie určiť tak, aby položky na výpočet limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať úver na bývanie podľa odseku 4 písm. b) až d) neprevyšovali položku podľa odseku 4 písm. a).

37. Podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona poskytnutý úver na bývanie sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o úvere na bývanie nemá písomnú formu podľa § 13 ods. 2,
- b) zmluva o úvere na bývanie neobsahuje náležitosti podľa § 13 ods. 4 písm. a) až l), s) a ab),
- c) v zmluve o úvere na bývanie je uvedená nesprávna ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

38. Podľa § 15 ods. 2 citovaného zákona ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 8 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie úveru na bývanie. Pri hrubom porušení povinností podľa § 8 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinností podľa § 8 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy, alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať úver na bývanie.

39. Teda postup banky pred uzavretím úverovej zmluvy so žalovaným nebol dôvodom pre stratu práva banky požadovať predčasné splatenie úveru a už vôbec nie dôvodom pre konštatovanie, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Podľa presvedčenia súdu banka zhromaždila dostatočné a zákonu

zodpovedajúce informácie tak, aby posúdila schopnosť žalovaného splácať úver na bývanie s odbornou starostlivosťou.

40. Súd preto v postupe banky, pokiaľ ide o skúmanie bonity klienta, teda žalovaného pred uzavretím úverovej zmluvy, nezistil dôvod pre sankciu uvedenú v ust. § 15 ods. 1 a 2 Zákona č. 90/2016 Z.z. v znení účinnom k 15.1.2018.

41. Pokiaľ ide o samotné nedostatky, ktoré sa v úverovej zmluve mali nachádzať podľa tvrdenia žalovaného a totiž absenciu náležitostí uvedených v ust. § 13 ods. 1 písm. c), e), ab) Zákona č. 90/2016 Z.z., súd vykonaným dokazovaním k týmto námietkam zistil:

42. V zmysle článku 6 bod 4 úverovej zmluvy žalovaný vyhlásil, že bol informovaný o postupoch poskytovania úverov na bývanie, postupoch správy úveru na bývanie na účely kontroly schopnosti klienta splácať úver na bývanie a o príslušných orgánoch vykonávajúcich dohľad nad bankou a o pôsobnosti spotrebiteľských združení. Súčasne tiež vyhlásil, že prevzal a oboznámil sa pred uzatvorením tejto zmluvy s jej súčasťami a súhlasí s nimi, pričom vyznačil, že prevzal obchodné podmienky, všeobecné obchodné podmienky a sadzobník poplatkov banky. Teda, že prevzal Obchodné podmienky pre úvery občanov a Všeobecné obchodné podmienky. Z citovaného ustanovenia zmluvy takto pre súd jednoznačne vyplýva, že žalovaný prejavil vôľu akceptovať obchodné podmienky banky a všeobecné obchodné podmienky banky ako aj sadzobník poplatkov, ktoré boli súčasťou zmluvy a bol s nimi pred uzavretím zmluvy oboznámený. Akékoľvek iné tvrdenie žalovaného podľa presvedčenia súdu je len účelovou obranou, pričom žalovaný tieto tvrdenia nepodporil žiadnym dôkazom. Je teda zrejmé, že Obchodné podmienky pre úvery občanom - Z. I. S., W..S., účinné od 1.1.2018 a Všeobecné obchodné podmienky - Z. I. S., W..S., rovnako ako Sadzobník poplatkov banky, boli súčasťou zmluvy a zmluvných dojednaní a je v súlade s obchodnou praxou, aj legislatívou, na ktorú poukázal žalobca, že vzhľadom na v zmluve prejavovaný prejav vôle žalovaného, ktorý ich akceptoval, bolo možné nimi upraviť (a oni aj upravovali) ďalšie náležitosti zmluvy o úvere na bývanie, ktoré neboli upravené expressis verbis v základnom tlačive zmluvy.

43. Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že úverová zmluva neobsahovala náležitosť uvedenú v § 13 ods. 1 písm. ab) Zákona č. 90/2016 Z.z., teda názov a adresu príslušného orgánu dohľadu, súd poukazuje na skutočnosť, že článok 13 týchto Všeobecných obchodných podmienok Z. I., W..S., účinných od 13.1.2018 sa týka problematiky ochrany spotrebiteľa. Z ustanovenia článku 13 bod 1 vyplýva právo klienta spotrebiteľa, ktorým je v tomto prípade aj žalovaný, na podávanie sťažnosti na reklamácie a článok 13 bod 4 VOP pomenúva kontrolné orgány tým, že kontroluje dodržiavanie ustanovení právnych predpisov o ochrane spotrebiteľa, vykonáva E. I. S., S. S. U. D. X, XXX XX, I..

44. Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že zmluva neobsahovala adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu, alebo sťažnosť, súd dáva za pravdu žalobcovi v tom smere, že tak samotná základná zmluva podpísaná 15.1.2018 obsahovala presné označenie obchodného mena veriteľa, čiže žalobcu, naviac takúto informáciu žalobcovi poskytovali aj Všeobecné obchodné podmienky Z. I. S., W..S., ktoré v článku 25 bod 1 poskytovali podrobné označenie banky vrátane údajov o jej zápise v obchodnom registri a vrátane údajov a bankovom povolení, ktoré jej bolo vydané E. I. S.. Článok 24 bod 1 VOP udával, že banka na svojom webovom sídle, ako aj v obchodných miestach (podľa úvodných ustanovení VOP v bode 1 - definície, obchodným miestom sú myslené priestory pobočiek banky, v ktorých banka vykonáva bankové činnosti a poskytuje platobné služby, ako aj administratívne priestory centrály banky), zverejňuje reklamačný poriadok, ktorým sa riadia všetky právne vzťahy v súvislosti s podávaním a riešením prípadných sťažností a reklamácie klienta na kvalitu služieb poskytovaných bankou, najmä spôsoby predkladania náležitostí, reklamácie, alebo sťažnosti, lehoty na ich vybavenie a spôsob vybavenia.

45. Podľa presvedčenia súdu zmluva tým urobila zadosť aj ustanoveniu § 13 ods. 4 písm. c) Zákona č. 90/2016 Z.z., nakoľko podľa presvedčenia súdu zrozumiteľným spôsobom, odkazovala klienta na použitie reklamačného poriadku, zverejňovaného v jednotlivých pobočkách, zrozumiteľným spôsobom udávala všetky zásadné údaje o banke ako veriteľovi a preto skutočnosť, že expressis verbis v základnej zmluve neudávala adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu, súd nepovažoval za taký nedostatok, ktorým pri zachovaní spravodlivého pomeru medzi účastníkmi zmluvy a stranami sporu a rovnováhe ich postavení aj s prihliadnutím na ochranu spotrebiteľa, bolo nutné, nedostatok tohto

nevýslovného uvedenia skutočnosti podľa ust. § 13 ods. 4 písm. c) citovaného zákona, sankcionovať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru a to najmä za situácie, keď samotný klient, čiže žalovaný, vyznačil v zmluve, že mu bola poskytnutá lehota na odmietnutie ponuky banky a že túto lehotu 14 dní aj využil. Žalovaný teda vzhľadom na skutočnosť, že zmluva obsahovala presné označenie veriteľa duplicitne a toto bolo duplicitne označené aj vo všeobecných obchodných podmienkach spolu s možnosťou využitia reklamačného poriadku umiestneného na jednotlivých pobočkách banky mohol a musel vedieť, akým spôsobom môže prípadné nedostatky banky v spolupráci reklamovať a kde.

46. Súd sa stotožnil s argumentáciou žalobcu a v podrobnostiach na ňu odkazuje aj ohľadne vyvrátenia námietky žalovaného, že zmluva neobsahovala náležitosť uvedenú v § 13 ods. 1 písm. e), teda dobu trvania zmluvy o úvere na bývanie. Je totiž zrejme z ustanovenia článku 7 bod 1 samotnej zmluvy že zmluva je platná a účinná dňom podpisu zmluvnými stranami a je uzatvorená na dobu určitú do splnenia všetkých záväzkov klienta z nej vyplývajúcich. Pri riadnom plnení záväzkov zo strany klienta je možné konštatovať, že by zmluva mala zaniknúť dňom 15.1.2048, čo je termín konečnej splatnosti poslednej 360. splátky dlhu. Logicky potom v prípade riadneho neplnenia záväzkov a prípadného vzniku omeškania dlžníka by zmluva medzi stranami sporu trvala až do doby, kedy by sa záväzky žalovaného zo zmluvy vyplývajúce z dlhu na istine, zmluvných úrokoch, poplatkoch, prípadne sankciách, uhradili. Preto sa súd s touto argumentáciou žalovaného nestotožnil.

47. Úverovú zmluvu súd považoval za platne dohodnutú a korektnú.

48. V čom ale bolo dať nutné za pravdu žalovanej strane, je skutočnosť, že žalobca platne nevykonal jednostranný úkon, predpokladaný v ust. § 565 Obč. zákonníka a inak ustanovení článku 2.10.1 Obchodných podmienok pre úvery občanom - Z. I. S., W..S., teda platným spôsobom nevyhlásil predčasnú splatnosť úveru.

49. Takáto možnosť pre veriteľa, ako bolo konštatované, bola dohodnutá v zmluve a to vo vyššie uvádzanom článku 2.10.1 Obchodných podmienok pre úvery občanom s tým, že právo banky vyzvať klienta na predčasné splatenie úveru za predpokladu, že nastane akákoľvek zmena okolností, bola dohodnutá akceptáciou týchto obchodných podmienok banky žalovaným, čo urobil vyhlásením v základnej časti zmluvy. Takouto skutočnosťou, ktorá zakladá zmenu okolností podľa bodu 2.9 písm. a) obchodných podmienok pre úvery občanom - Z. I. S., W..S., je aj skutočnosť, že žalovaný, nezaplatí ktorúkoľvek čiastku dlžnú podľa zmluvy o úvere ani do troch mesiacov po lehote jej splatnosti.

50. Keďže šlo ale svojou podstatou o zmluvu spotrebiteľskú, nebolo postačujúce, že bola takáto možnosť veriteľa dohodnutá v zmluve v súlade s ust. § 565 Obč. zákonníka, ale bolo nutné dodržať pri vyhlásení okamžitej splatnosti úveru aj ust. § 53 ods. 9 Obč. zákonníka.

51. Podľa § 565 Obč. zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté, alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

52. Podľa § 53 ods. 9 Obč. zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

53. Z prehľadu splácania do predčasného zosplatnenia (č.l. 45) je zrejme, že žalovaný poslednú splátku úveru zaplatil 17.10.2019 vo výške 300 €. Ale už od septembra roku 2018 úver nesplácal pravidelne, v dôsledku čoho mu banka v roku 2019 zasielala niekoľko upomienok a to upomienku z 19.9.2019 nazvanú Opakované upozornenie, kde banka vyzvala na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 847,20 € najneskôr do 24.9.2019 s upozornením, že v prípade nezaplatenia tohto dlhu banka využije svoje právo podľa § 565 Obč. zákonníka a bude žiadať zaplatenie celej pohľadávky. S obdobným obsahom bolo zaslané ďalšie opakované upozornenie v liste zo dňa 17.10.2019, kde banka s podobným poučením, vyzývala na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 831,49 € najneskôr do 22.10.2019 a nakoniec to bolo opakované upozornenie zo dňa 19.12.2019, k ktorom banka vyzvala na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 985,75 € najneskôr do 24.12.2019 s upozornením na možnosť zosplatnenia dlhu. Nakoniec dňa 27.1.2020 banka zaslala žalovanému výzvu na predčasné splatenie úveru najneskôr do 18.2.2020. Výzva na predčasné

splatenie dlhu bola podľa doručenky, ktorú banka pripojila, doručená žalovanému dňa 31.1.2020. Banka súčasne do spisu pripojila aj upozornenie zo dňa 15.4.2019, ktoré bolo žalovanému doručené dňa 23.4.2019 (č.l. 72 - 73). V súvislosti s týmto upozornením zo dňa 15.4.2019 banka argumentovala proti konštatovaniu žalovaného, že pred zosplatením úveru v januári 2020 mu nebolo bankou notifikované upozornenie, ktoré predpokladá ust. § 53 ods. 9 Obč. zákonníka.

54. Ku dňu 15.4.2019 žalovaný dlhoval banke 168,47 € a banka žiadala túto sumu s upozornením na možnosť zosplatenia dlhu zaplatiť do 20.4.2019 s tým, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy k tomuto dňu banka úver zosplatní. Je ale zrejmé, že v roku 2019 banka úver nezosplatnila napriek tomu, že žalovanému dlh narastal. U upomienok, ktoré banka potom zasielala v septembri, októbri a v decembri 2019, už banka nedokázala produkovať dôkaz, že tieto upomienky s upozornením na možnosť zosplatenia úveru, sa dostali do poznávacej sféry žalovaného a samotný žalovaný skutočnosť, že mu boli tieto upomienky, alebo opakované upozornenia doručené, namietal.

55. Žalobca takto nedokázal súdu preukázať, že by v primeranej časovej súvislosti so zaslaním listu zo dňa 27.1.2020, ktorý podľa podpísanej doručenky bol žalovaným prevzatý 31.1.2020, bola žalovanému notifikovala upozornenie v súvislosti s jeho narastajúcim dlhom na možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti celého zvyšku úveru. Notifikačnú povinnosť, ktorá vyplýva z vyššie citovaného ust. § 53 ods. 9 Obč. zákonníka totiž nemožno považovať za splnenú zaslaním upomienky v predstihu takmer 9 mesiacov pred zosplatením dlhu. Je totiž zrejmé, že notifikácia sa týka splátok, pre ktoré v najbližších mesiacoch, resp. v období minimálne 15 dní a viac po doručení notifikácie z apríla 2019, k zosplateniu dlhu nedošlo. Keďže žalovaný po apríli 2020 ešte vykonával úhrady, ktoré sa započítavali na najskôr zročné splátky úveru, je zrejmé, že pre dlh, ktorý existoval v apríli 2019, k zosplateniu úveru dôjsť nemohlo, pretože žalovaný potom urobil síce nepravidelné, ale ďalšie splátky úveru, ktorými tento dlh vyrovnal. Táto skutočnosť, je potom zrejماً aj z materiálu, ktorý žalobca sám pripojil do súdneho spisu a totiž, ktorý je nazvaný Stav omeškaných splátok na úvere (č.l. 46), z ktorého materiálu je zrejماً, že žalovaný dlhuje časť splátky zročnej k 16.9.2019 vo výške 192,26 € a potom splátky zročné v októbri, novembri, decembri 2019 a januári 2020 v celej výške.

56. Je teda zrejماً, že ak sa žalovaný dostal do úhrady s týmito splátkami, mali mu byť upozornenia na možnosť zosplatenia dlhu podľa § 53 ods. 9 Obč. zákonníka doručované v poslednom štvrtroku 2019, najneskôr 15 dní pred doručením listu z 27.1.2020. Takýto postup, ktorý by bol súladný s obsahom a účelom ust. § 53 ods. 9 Obč. zákonníka, žalobca nepreukázal. Obsahu a účelu ustanovenia § 53 ods. 9 Obč. zákonníka totiž nezodpovedá taký postup veriteľa, ktorým sa veriteľ odvoláva na doručenie upozornenia na dlh, ktorý je v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru dávno zaplatený a ktoré upozornenie sa vzťahovalo k tomuto už zaplatenému dlhu. Notifikácia podľa § 53 ods. 9 Obč. zákonníka podľa presvedčenia súdu musí mať časovú súvislosť s následným úkonom veriteľa a totiž vyhlásením okamžitej splatnosti úveru s tým, že z vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru musí byť zrejماً, pre omeškanie s ktorou splátkou úveru veriteľ pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru a to z jednouchého dôvodu - aby bolo možné zistiť, či veriteľ postupoval v súlade s ust. § 53 ods. 9 a ust. § 565 Obč. zákonníka. Navyiac veriteľ musí preukázať, že upozornenie na možnosť zosplatenia dlhu, alebo vyhlásenia okamžitej splatnosti, že upozornenie na možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru, doručil do poznávacej sféry dlžníka, teda žalovaného. Takáto povinnosť pre veriteľa vyplýva predovšetkým z ust. § 45 ods. 1 Obč. zákonníka, podľa ktorého prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

57. Skutočnosť, že žalobca platným spôsobom nevyhlásil okamžitú splatnosť úveru, znamená, že jednostranným právnym úkonom veriteľa nedošlo k modifikácii zročnosti poskytnutého úveru a že žalovaný naďalej musí úver splácať spôsobom, ktorý bol dohodnutý v zmluve z 15.1.2018, čiže dohodnutými splátkami. Za takýchto okolností preto súd žalobcovi nemohol prisúdiť viac, než je suma omeškaných splátok (súčasťou ktorých boli aj zmluvné úroky) ku dňu rozhodnutia súdu. S prihliadnutím na vznesenú námietku premlčania, ale aj na povinnosť súdu postupovať v zmysle ust. § 54a Obč. zákonníka, vzhľadom na ust. § 100, § 101, § 103 Obč. zákonníka súd nemohol priznať splátky zročné pred 3.3.2018 (teda viac ako tri roky pred podaním žaloby). V prípade splátok, ktoré súd priznal a ktoré boli omeškané, však o premlčaný nárok nešlo.

58. Súd potom zistil, že žalovaný do 27.1.2020 žalobcovi dlhoval štyri splátky po 217,34 € a jednu splátku po 192,26 €, teda celkovo do 27.1.2020 dlhoval na omeškaných splátkach úveru sumu 1.061,62

€. Následne tento dlh narastal vždy od 16. dňa toho ktorého nasledujúceho mesiaca, pretože bolo zrejmé (a táto skutočnosť ostala medzi stranami nesporná), že žalovaný po neplatnom zosplatnení úveru žalobcom už na úhradu úveru nezaplatil žiadnu splátku, teda každý mesiac dlh žalobcu ku dňu 27.1.2020 vo výške 1.061,62 € na omeškaných splátkach narastal o sumu zročnej splátky, teda vždy o sumu 217,34 €. Táto skutočnosť je potom vyjadrená vo výrokovej časti rozsudku o prisúdených úrokoch z omeškania. Ku dňu vyhlásenia rozsudku súdu žalovaný potom dlhoval splátky zročnej od 15.10.2019 do 15.1.2022, čo bolo spolu 28 splátok po 217,34 € a časť splátky zročnej k 16.9.2019 vo výške 192,26 €. Suma omeškaných splátok ku dňu rozhodnutia súdu potom predstavuje 6.277,78 €. Preto len túto sumu mohol súd žalobcovi priznať titulom súčinu zročných omeškaných splátok ku dňu rozhodnutia súdu, spolu s úrokom z omeškania tak, ako žalobca žiadal, teda zo sumy, ktorá bola zročná k 27.1.2020 od 28.1.2020 a potom vždy zo sumy, ktorá narastala o zročnú splátku v tom ktorom kalendárnom mesiaci.

59. Popritom súd nemal dôvod nepriznať zmluvné úroky, na ktorých dlh podľa prepočtu zmluvných úrokov k 27.1.2020 predstavoval sumu 320,03 € a vyčíslené úroky z omeškania z nepravidelne splácaných splátok do 27.1.2020 v sume 26,38 €.

60. Len tieto sumy mohol súd žalobcovi priznať ako dôvodne uplatnené a vo zvyšku súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

61. Nárok žalobcu na zaplatenie istiny úroku a zmluvného úroku nachádza právnu oporu nielen v ustanoveniach zmluvy o úvere, ale aj v ustanovení § 497 a nasl. Obch. zákonníka (Zákon č. 513/1991 Zb.), ktorý predstavuje základný právny rámec pre úpravu akejkoľvek úverovej zmluvy.

62. Podľa § 497 Obch. zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

63. Podľa § 502 ods. 1 Obch. zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom, alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona, alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

64. Podľa § 502 ods. 2 Obch. zákonníka pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

65. Nárok žalobcu na úroky z omeškania z nezaplatených zmluvne dohodnutých splátok úveru cez ustanovenie § 52 ods. 2 Obč. zákonníka nachádza právnu oporu v ustanovení § 517 ods. 2 Obč. zákonníka v spojení s ustanovením § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. , ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obč. zákonníka.

66. Podľa § 517 ods. 2 Obč. zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

67. Podľa § 3 vyššie citovaného Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. je výška úrokov z omeškania o 5 %-uálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

68. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 2 C.s.p. a náhradu trov konania pomerne rozdelil v závislosti od úspechu a neúspechu strán v spore. Je zrejmé vzhľadom k celkovej žalovanej sume, že úspešnejšou stranou tohto sporu bol žalovaný, ktorého úspech v spore predstavuje 90 % a neúspech 10 % . Preto súd žalovanému prisúdil náhradu trov konania v rozsahu 80 %, čo predstavuje rozdiel medzi procesným úspechom a neúspechom žalovaného v spore.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.